

Lời giἇi thích cἇa ngἇi viἇt:

...Nếu không ghi lἇi trung thἇc tôi sἇ có lἇi vἇi ông Tἇng: ông đã dám viἇt và dám kἇ, mà tôi lἇi không dám viἇt và dám kἇ lἇi.

Cử Trung Tướng Đặng Văn Đức

Hἇn nἇa, câu chuyἇn này chἇ có giá trἇ & nhἇng chἇ mà ông đã ghi trong sἇ tay mà thôi. Nếu không ghi đúng, câu chuyἇn sἇ mἇt hἇt cἇ lý thú đi, sἇ khἇng còn là câu chuyἇn cἇa Tἇng Đức nἇa.

Trong mἇt buἇi sinh hoἇt đἇc biἇt cἇa trἇi tù, đἇ kἇ niἇm chiἇn thἇng Đἇnh Biên Phἇ, mἇt Đἇi Tá VC, tên là Cao Nham, đã đἇc Bἇ Nἇi Vἇ cἇa chúng chἇ đἇnh đἇn trἇi đἇ nói chuyἇn vἇi các trἇi viên vἇ chiἇn thἇng này.

Tἇsáng sἇm, anh em đã phἇi thἇc dἇy lo quét dἇn, xἇp ghἇ ngἇi đἇ chἇ tên cán ngἇ này đἇn. Cũng nhἇ thἇng lἇ, anh em chúng tôi, dù là & trong trἇi tù, vἇn giἇ quân phong quân kἇ cἇa

riêng mình, nên các Tông lãnh đòc xĐp ngòi tròc, ròi mòi tòi hàng Tá, Ủy . . .

Tên Nham nói chuyứn vੜng nੜc mੜng tੜum lum, ba hoa vੜ cái mà chúng gੜi là chiੜn thੜng ĐBP. Nham vung tay la hét:

- . Chiੜn thੜng Đੜn Biੜn Phੜ là mੜt chiੜn thੜng thੜn thੜnh,
- . Chiੜn thੜng Đੜn Biੜn Phੜ là mੜt chiੜn thੜng to lੜn cੜa đੜng cੜng sੜn viੜt nam,
- . Chiੜn thੜng Đੜn Biੜn Phੜ đੜá đánh nhào Đੜ Quੜc Phੜáp.

Trong khi quੜl chân múa tay, y đੜ ý thੜy Tੜng Đੜc có cuੜn sੜ tay, đੜá lúi húi ghi chép nhੜng lੜi nói cੜa y.

Thੜy vੜy, y lੜi cੜng sung sੜng. Vì thੜ, thay vì nói có hai giੜ, tên này hੜng tiੜt chó mà nói thêm cੜ tiੜng đੜng hੜ nੜa. Khi nói xong, theo thông lੜy tੜ vੜa tay, ròi trੜnh trੜng hੜi các anh em tੜ cੜi tੜo:

“Các anh ngòi hàng đੜu, chੜc là cੜp bੜc “Tੜng”, phੜi khੜng?

Khi đੜc xác nhੜn nhੜ vੜy, hੜn vੜa nói vੜa chੜt tay vào Tੜng Đੜc:

“Tôi thੜy có anh gੜi đây này, hੜc tੜp tੜt lੜm, ghi chép cੜn thੜn! Có vੜy mੜi mong đੜc chੜóng vੜi vੜi gia đình chੜ! Anh tên là gੜi nhੜ?

Tੜng Đੜc vੜn ngòi, trੜ lੜi lੜen: “Tôi tên Đੜc”

Tên Nham hੜng hái: “Anh đੜá ghi đੜc nhੜng gੜi trong bài nói chuyứn cੜa tôi? Anh có thੜ đੜc lੜi cho tੜt cੜ hੜi trੜng cùng nghe đੜc hay khੜng?”

“Ôy, khੜng đੜc đੜâu! Tôi ghi chੜt cho mੜt mੜnh tôi thôi! Đੜ tôi hiੜu mੜt mੜnh tôi thôi, khੜng ai đੜc biੜt đੜâu!”

Tên VC Nham nghੜrੜng, Tੜng Đੜc cੜn khiêm nhੜng, nੜen thੜuc dੜc:

“Anh cੜ viੜc đੜc cho mੜi ngੜ i cùng nghe đੜi! Nੜu có thiੜu sót gੜi thì tôi bੜ túc thੜêm cho anh, có gੜi đੜâu mà phੜi ngੜ i ngੜùng! Đੜng và nhੜa nੜ c biੜt các anh chੜa thੜu triੜt đੜc nhੜng cái lੜu viੜt cੜa xã hੜi chੜa nghĩa, nੜen khੜng bੜt lੜi gੜi đੜâu! Vì thੜ các anh mੜi phੜi hੜc tੜp, chੜ nੜu các anh đੜá quán triੜt rੜi, đੜâu cੜn gੜi nੜa! Cੜ đੜc cho mੜi ngੜ i nghe đੜi, tôi bੜo đੜm, khੜng

làm phiứn gì anh đâu!

Tông Độc nhức lứi: “Tôi đã nói tôi viết thì chức có mứt mứnh tôi hiứu, mứt mứnh tôi đức mà thôi! Tôi sứ đức lứen, mứi ngự́i lứi mứt ý kiứn, phiứn lứm! Thôi, cứn bứ cho tôi miứn đi!

Tên Nham đang lúc cao hứng, đâu dứ gì buông tha:

“Thôi, nứu anh khứng muứn đức, cứ đứa đây cho tôi vứy! Tôi sứ xem qua và đức lứi cho mứi ngự́i nghe đứ cùng hiứu cho rõ!

Tông Độc nói lứn cuứi: “Đức, tôi đứng ý đứa cho cứn bứ xem. Nhứng tôi nói trức, đây là ý kiứn riứng cứa tôi đó nha! Ngự́i khứac muứn đức, rứng mứa hiứu, rứng mứa chứu, đứng cứ đứ thứa tui”

Mứt tên quứn giứo vứi vàng chứy lứi nhứn cuứn sứ tay cứa Tông Độc, khứum nứum đứa lứen cho tên Nham. Tên này hứn hứ tiứp lứy, sứa soứn đức nhứng lứi vàng ngức cứa y mứa Tông Độc đứa ghi.

Mứi ngự́i hứi hứp chứ đứi! Không biứt Tông Độc đã ghi nhứng gì lứ trong đó!

Tên Nham vứa mứi hứá miứng ra đứnh đức, thứ mứt mứày y đứt nhiên tái xám lứi! Miứng y mứa ra mứa khứng đóng lứi đứlc nứa, cứ hứa hức ra, khoe nhứng cái răng đen thui bứám đứy khứoi thuức lứao!

Tay y run lứen, nự́c miứng tứ trong miứng chứy ra nhứu nhứo! Mứt y đứnh lứi, cứp mứt quức lứen cứm hứn! Y thứ khứng ra hứi, nói khứng ra tiứng!

Cứ hứi trứng nứn thứ theo y!

Một lúc sau, tên Nham mỉm bặt ra đudden vài tiếng lôp bôp:
“Bặt... Bặt... lôy tên phồn đùng này!
Bặt ngay lôp tặc!
Đánh... Đ... Đ... Đánh cho nó chát rì đem chôn!”
Nó... Nó... dám hồn láo vui cách mảng! Nó dám chát đùng cõng són!
Bặt... Bặt! Các đùng chí đâu?
Bặt nó ngay lôp tặc cho tôi!”

Những tên vui binh đùng gác chung quanh vui vàng chày lôi châ TÂM Ng DÂC, chĩa súng vào ông, lên đòn rập rập, làm nhữ chúng bén ông ngay lôp tặc.

TÂM Ng DÂC vui nồng yên, bình tĩnh trả lời tên Nham:
“Đánh chát rì... đem ra... ăn thót thì mỉi đáng nói!

Chỗ đánh chát rì đem chôn thì có gì là lô đâu!

Tôi đã nói trước cõi cho cán bộ rì, tôi viết thì chỗ mình tôi đắc thôi, ai muộn đắc thì nêu ráng chầu!

Cán bộ muộn đắc thì tôi đắc! Sao cán bộ còn bặt lô i tôi làm chi?”

Tên Nham lô i mệt lòn nõa phùng mang tròn mệt, lôp bôp nói chung nên lô i!

Ý ta cõi đùng đó, mệt mà tím bõm lô i, mệt tròn tròn lên mà nhìn TÂM Ng DÂC, nhõ muộn ăn tõi nuốt sõng ông ta vui.

Trung TÂM Nguyứn VĨnh Nghi, vui tõi cách là Trung Phòng tù cõi tõ o, đã vui vã đùng lên xin cho TÂM Ng DÂC:

“Xin cán bộ bõ qua cho, không nên cháp nhõng ghi chú cõa anh DÂC làm gì, anh bõ... MÁT đùng mà, trong trõi ai cũng biết cõi!”

Tên Nham gứn giứng hứi lứi:

“Mát là cái gì?”

“Mát tức là . . . điên, là khùng đó mà! Hứi xứa, anh Đức đã chứi cứ Tứng Thứng Thiứu, Phó Tứng Thứng Kứ nứa đó! Ông Thiứu cũng đã giứn dứ đòi bứ tù anh Đức. Nhứng khi biứt anh ta bứ
khùng, nên lứi tha!

Xin cứn bứ cứ hứi tứt cứ anh em ứ đây thì biứt!”

Thứ là cứ trứi nhao nhao lên, ai cũng nói:

“Anh Đức . . . Mát đứy mà, cán bứ chứp làm chi!”

Tên Nham thứy cứ trứi đứng lứen tiứng, cho rứng Tứng Đức . . . khùng, khứng lứ y cứn chứp nhứt
lứam chi! Mứt ngứ i khùng, dù có chứi đứng cứng sứn, cũng khứng cứo gứi đứng nứo. Nứu cho
Tứng Đức là tứnh, lứi ông ta chứi sứ bay đứi khứp các trứi tứu khứac, cứn nguy hiứm gứp mứy!

Suy tứnh mứt hứi, hứn . . . dứu giứng:

“Thứi, nứu cứnh anh nứo anh Đức nứay khùng điứn, thứi tôi cứng chứp nhứt anh ứy lứam gứi!
Cứnh đứem anh ta vứ trứi, trứ bứnh cho anh ta chứng khứi, đứ mà hức tứp cho tứt!”

Rứi y chứm rứi xé nhứo cuứn sứ tay cứa Tứng Đức đứi.

Thứ là buứi lứ kứ niứm chứi nứ thứng ĐBP cứa bứn vc bứ mức khứng kèn khứng trứng!

Mứy ngứy hứm sau, nhứn mứt dứp đứi lứam lao đứng, vào lứuc nghứ trứa, anh em đứa tứ hứp chung
quanh Tứng Đức đứ hứi là, ông đã viứt cái gứi trong cuứn sứ tay, mà lứam cho tên viứt cứng tức
giứn tứt cứng nhứ vứy?

Tứng Đức chứm rứi trứi lứi:

Mứy em cứ nhứ cứ thứng VC đứo nứ nứi gứ khứng?

Nứo nứi: “Chiứn thứng Đứn Biứn Phứ lứ mứt chiứn thứng thứn thứnh”, goa (Qua) mức sứ ra ghi:
“CON Cứ C!”

Rứi đứng sứ lứi.

Tứi khi nứo nứi nói tiứp: “Chiứn thứng Đứn Biứn Phứ lứ mứt chiứn thứng vứ đứi cứa đứng Cứng Sứn VN” goa lứi mức sứ ra ghi:
“CON Cứ C!”

Rứi lứi xứp sứ lứi.

Rứi nứo lứi nứi: “Chiứn thứng Đứn Biứn Phứ đứa đứnh nhứo Đứ Quức Phứáp”, goa lứi mức sứ ra ghi:
“CON Cứ C!”

Rứi lứi đứng sứ lứi.

Nứo muứn đức, goa đứa nứói trứ cứrứi, khứng nứen đức, goa chứ viứt cho goa đức mứthứ. Nhứng nứo cứ muứn đức, thứi rứng mứ chứu, bứt lứi goa đứu cứ đức!”

Tứt cứ anh em cứ mứt lứuc đứó đứu cứ iứ nghiứng cứ iứ ngứa vứ nhứng ghi chứu mứa Tứng Đức đứa ghi trong sứ tay cứa ông.

Hứn chi khi tên Nham hứa mứng ra đứnh đức nhứng giứng chứ này thứi bứt mức quai. Hứn ta đứa tức tứi xứm mứt lứi mứà khứng biứt lứam gứ!

CỘ bứn đứa cứnh nhứ chứa bao giứ đức cứi, khứng cứn biứt lức đó đang đứng ứ đứu? Vứ có ai rứnh mứ gứ hay khứng?

Ai cũng muứn nói ra, viứt ra câu trứ lứi giứng nhứ TÂM ng ĐỘC đứa trứ lứi, nhứng đứa khứng dứám nói, khứng dứám lứam.

Chứ cứ TÂM ng ĐỘC mứi dứám nói, dứám viứt!

Mứt ngứ i trong bứn lứi hứi thứem:

“Trung TÂM khứng sứ nó trứ thù, nó . . . giứt Trung TÂM ng hay sao?”

TÂM ng ĐỘC đứa khứng khứai trứ lứi, khứng có vứ mứt chứut nứo hứt:

“SINH VI TÂM NG, TÂM VI THứN!”

Khi còn sứng thì goa làm TÂM ng, có chứt đứi thì goa cũng thành Thứn, sứ chi cái tứi gứy (quứ) này!”

Hứi còn cứm quứn đứnh VC, goa cứ đứem quứn đứi gứm tứi nó lứi mứt chứ, rứi kêu pháo binh bứn tứi nó tan nứt ra! Trứn nứo khứng gom đức tứi nó, goa kéo lứnh vứ nghứi khoứ, chứng chứt ngứ i nứo hứt! Chứ tiức rứng hứi đó goa gom tứi nó hứng hứt, đứ nay mứi bứ nhứ dzứy!

Hào hùng thay lứi nói cứa TÂM ng ĐỘC Văn ĐỘC!

Trong chứn tù tứi, có nhứng ai dứám viứt ra nhứng giứng chứ ngứo mứn, chứi bứn VC nhứ TÂM ng ĐỘC đứa làm?

Tính mứng đang ứ trong tay bứn VC khứt máu, đứa có bao nhiứu ngứ i đứa ngang nứhiứn trứ lứi bứn VC, nhứ TÂM ng ĐỘC đứa trứ lứi bứn chứng?

Tôi nghe xong câu chuyện, cho rằng TÂnh DÂc xứng đáng được duyệt xét và chấp nhận là . . .
“Đã phỏng vua TÂ Quốc Việt Nam Cung Hoà”

Tiếng rỗng TÂnh DÂc đã không có đáp qua đính cỏ tui Úc.

Bên VC không dám giật TÂnh DÂc mà trốn từ cõi tội o cõi bần cõi sầu, chúng đã thò ông ra và tìm cách giật ông một cách lén lút, rất là hèn hèn. Chúng đã cho người đi rình mò và đánh chật ông, dìm xác ông dưới ruộng rau muống cỏ xá Thanh Đa.